

[Søgaard.]

ministeren om stadig at holde området under observation, forstået på den måde, at behovet, hvis det stadig måtte være til stede, måtte give anledning til en yderligere udvikling af denne ene million kroner.

Endvidere vil jeg anmode ministeren om at undersøge muligheden for stationering af et hospital i Vietnam. Vi har jo fra dansk side fra Koreakrigen erfaring med hensyn til noget sådant. Om det skal være et hospitalsskib, ja, det vil jeg naturligvis overlade til de sagkyndige at afgøre. Der er jo også en mulighed for, at man kan bruge de færdigpakkede nødlazaretter, som jeg ved både forsåret og civilforsåret ligger inde med. I erkendelse af, at hurtig hjælp er dobbelt hjælp, var det måske også i den retning, man burde gå. Danmark har måske ikke kunnet gøre meget i forbindelse med den ulykkelige krig i Vietnam, men så meget mere kan vi dog yde en humanitær indsats, som også vil være i god overensstemmelse med vore bedste traditioner herhjemme.

Udenrigsministeren (*Poul Hartling*): Som den ærede spørger sagde, er der ikke megen grund til at underbygge et sådant spørgsmål. Der er ikke mange i vort land, der ikke er stærkt berørt af begivenhederne i Vietnam, og ikke mindst må det jo gøre indtryk og kalde på medfølelsen, at civilbefolkningen, både børn og voksne, udsættes for store lidelser, nød og sult og sygdom.

Regeringen har overvejet, hvad vi kunne gøre, og vi ønsker al fremgang for de private indsamlinger, som også spørgeren nævnte, og som behjertede mennesker sætter i gang og yder bidrag til. Regeringen har som nævnt besluttet at søge finansudvalgets tilslutning til, at der ydes et statsbidrag på 1 mill. kr. til denne humanitære hjælp. Vi håber, at det kan medvirke til at stimulere andre til at slutte op om indsamlingerne. Vi har gode og trygge forhold i dette land, og vi har en levefod, som må tilskynde alle til, at vi giver af vor — i virkeligheden — overflod til medmennesker, som er i nød.

Vi har skønnet det rigtigt at yde bidraget gennem Røde Kors' kanaler, og vi har understreget, at hjælpen må ydes upartisk, således at den kan komme alle parter til gode. Hvordan hjælp i øvrigt i praksis kan ydes, er det for tidligt at udtale sig om. Vi vil overveje spørgsmålene i forbindelse med de organer, som har erfaring for og også har direkte mulighed for at bedømme, hvordan der bedst kan hjælpes.

Vi vil stadig være vågne over for spørgsmålet om den bedste og rigtigste form for hjælp. Når man undersøger mulighederne, er det klart, at de afhænger af det behov, der er, altså: hvad mangler de mest, og hvad muligheder har vi for at afhjælpe disse mangler?

Søgaard: Må jeg forstå ministerens svar således, at det også drejer sig om det, jeg nævnte, om lazaretter til Vietnam, idet det er min opfattelse, at netop det er en af de ting, som man hårdt mangler dernede, og igen bede regeringen overveje, om denne hjælp kunne komme hurtigt? Jeg pegede på nødlazaretter, og også et skib, som man brugte det ved Koreakrigen, kunne eventuelt komme ind i billedet. Må jeg forstå, at man også overvejer dette spørgsmål i ministeriet?

Udenrigsministeren (*Poul Hartling*): Ja, vi vil tage alle former med i overvejelserne, og vi vil tage også de ting, der er nævnt her, med ind i vore overvejelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vestergaard Poulsen* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren redegøre for programudvalgets behandling af de fra seerne indkomne protster i anledning af, det i fjernsynets kulturmagasin „Vinduet“ fredag den 26. januar 1968 udsendte uddrag af revyen „Gris på gaffen“, i hvilket forekom en omskrivning af salmen „Hil dig, frelser og forsoner“?“